

PĄTLIK (1) *sb m*

sg *N* pątlík. ◊ [*G* pątlíka. ◊ *A* pątlík.]

Sł stp: pętlik *a.* pątlík, *Cn* brak.

Siatka lub przepaska na włosy: Aurile, pathik [!] *BartBydg* 16b; [mienił sie bydź Mikołaiem Powąłą/ gdyż w iego pątlík vbráli go Krzyżacy/ który był perłowy wżyszek/ iáko ná on čás chodzono/ ielzczę z długimi włosy. A tego pątlíká doštáli Niemcy w bitwie/ gdy ípadł z głowy Powále *BielKron* 1597 308 (*Linde*), 308 *marg* (*Linde*)].

HK